

λοπόννησον πρωτοσυγέλου Σιναίτου κυρίου Γερασίμου τοῦ ἐκ Φιλιππουπόλεως. ἀψογ'. Ἐνετίητιν 1773. παρὰ Νικολάω Γλυκεῖ. εἰς 4ον.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ. Κατέγραψα χωριστὰ τὴν τρίτην ἔκδοσιν ταύτην διότι ἐτοπώθη ἐν αὐτῇ ἀριερωτικῇ ἐπιστολῇ διὰ στίχων πολιτικῶν πρὸς τὸν Ἀρχιεπίσκοπον Σινᾶ Κήρυλλον ὑπὸ Σταύρου Φρονιμοπούλου ἐκ Πατρῶν τῆς Ἀχαΐας. Ἴδε περὶ τῆς Α' καὶ Β' ἐκδόσεως τὸν ἀριθ. (153) τοῦ παρόντος καταλόγου.

(265) — Ἀσφαλῆς Ὁδηγία τῆς κατὰ Χριστὸν ἠθικῆς ζωῆς. Πόνημα τοῦ Ἰωάννου Λιτίνου πρεσβυτέρου, κηδεμόνος καὶ διδασκάλου τῶν ἐν τῷ κλεινῷ Παταυίῳ δημοσίων φροντιστηρίων τῶν Ἑλλήνων. Ἐν Παταυίῳ ἀψοδ'. τῆς τοῦ φροντιστηρίου τύποις, ἀδεία τῶν ἀρχόντων. εἰς 8ον.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ. Ἴδου τί λέγει ἐν τῷ προοίμιῳ τοῦ βιβλίου τούτου ὁ συγγραφεὺς. « Τὸ πόνημα εἶναι Χριστιανικὴ Διδασκαλία, » συνθεμένη μὲ ἀπλοῦν ὕφος ὡς ἀρμόζει εἰς τοιοῦτου εἶδους » πονήματα. Τὰ ρητὰ τῆς παλαιᾶς Γραφῆς εἰσὶν ἀκριβῶς με- » ταφρασμένα εἰς τὴν Ἑλληνικὴν. Ἐνεκα δὲ τούτου τυπῶν » τὸ βιβλίον εἰς Παταυίον (ἐνθα εἶναι ἡ πρώτη φορά ὅπου τυ- » πώνεται βιβλος εἰς ἀπλὴν ἡρῶν γλῶσσαν) ἵνα ἐπιστατήσω » τὴν ἀκριβὴν τύπωσιν αὐτοῦ. » Τὴν σήμερον τὸ βιβλίον τοῦτο εἶναι σπάνιον.

(266) — Βιβλίον καλούμενον ἰδέα τοῦ ἀληθοῦς μετανοοῦντος εἰς τὴν ἡμετέραν κοινὴν διέλεκτον τὰ νῦν τυπωθέν. ἀψοδ'. Ἐνετίητι, 1774. παρὰ Δημητρίῳ Θεοδοσίου. εἰς 8ον.

(267) — Ἀκολουθία τοῦ ἐν ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν Δονάτου Ἐπισκόπου Εὐροίας τοῦ Θαυματουργοῦ· ψαλλομένη τῇ τριακοστῇ τοῦ Ἀπριλίου μηνός. Νῦν τύποις ἐκδοθεῖσα καὶ μετ' ἐπιμελείας ὅτι πλείστης διορθωθείσα. ἀψοδ'. Ἐνετίητιν, 1774. παρὰ Δημητρίῳ Θεοδοσίου. εἰς 4ον.

(268) — Τοῦ Μακαρίου Θεοδωρίτου ἐπισκόπου Κύρου τὰ σωζόμενα εἰς χρῆσιν τῶν φιλομαθῶν Ἑλλήνων ἔλληγιστί μόνον ἐκδοθέντα ὑπὸ Εὐγενίου Διакόνου τοῦ Βουλῆ